

Ik vind het opvallend dat in de richtlijn allerlei uitzonderingsbepalingen staan. Krediet is krediet. De vorm waarin het krediet wordt verleend maakt geen verschil voor het risico dat iemand te veel leent, dus uitzonderingen leveren geen voordeel op. Ondertussen maakt elke uitzondering de regelgeving een stukje complexer. Zie de belastingwetten als lichtend voorbeeld hoe het niet moet.

De uitzondering voor bepaalde private-leaseovereenkomsten vind ik dan ook een slecht idee. Ik sta achter het voorstel om dit gat te dichten.

Toegespitst op de vragen uit het consultatiedocument:

1. Vindt u het wenselijk of noodzakelijk dat huurovereenkomsten (operational lease) onder voorwaarden onder de werking van de Wft komen te vallen? Welke argumenten ondersteunen u in uw standpunt?

- a. Zo ja, welke Wft-normen zouden volgens u van specifieke meerwaarde zijn?*
- b. Zo niet, welke Wft-normen zouden volgens u het meest nadelig uitpakken voor operational lease? Hoe beoordeelt u in dit geval het risico voor onder meer consumentenbescherming dat aanbieders van private autolease de aansluiting bij BKR verliezen?*

Het belangrijkste vind ik registratie bij BKR. Ook een krediet met ogenschijnlijk weinig risico kan iemand financieel ongezond maken, als deze al veel "veilige" andere kredieten is aangegaan.

2. Indien operational lease wordt gereguleerd, onder welke voorwaarden zou operational lease dan onder het toepassingsgebied van de Wft moeten komen te vallen? Ondersteunt u de hierboven onder III voorgestelde voorwaarden of meent u dat een andere voorwaarden beter zijn?

Hoe minder uitzonderingen hoe beter. Dus ook leaseovereenkomsten voor minder dan zes maanden, minder dan €1.000, een lagere boete bij vroegtijdige opzegging dan €500 en een kortere opzegtermijn dan twee maanden zouden onder het toepassingsgebied van de Wft moeten komen te vallen.